

ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੋਂ ਤੱਕ 3 ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

(4) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 1989 ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਸਮੇਤ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਿਟੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲ 1992 ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਸਮੇਸਟਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਵੰਬਰ/ਦਸੰਬਰ, 1991 ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਵੀ ਅਯੋਗਤਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਮਤਿਹਾਨ ਨਵੰਬਰ/ਦਸੰਬਰ, 1991 ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਜਨਵਰੀ, 1992 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਯੋਗ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨੰਬਰ-ਸਮੇਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ।

(5) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਏ.ਐਸ. ਨੇਹਰਾ, ਜੇ.

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1188.

13 ਮਈ, 1992

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ , 1908—ਐਸ. 11—ਸਹਿ-ਮੁਦਾਇਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂਇਕਤਾ — ਸਿਰਫ ਜਦੋਂ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਹਿ-ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਜ਼ਰੂਰੀ - ਜੇਕਰ ਸਾਢੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁੜ-ਨਿਆਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ- ਸਹਿ-ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁੜ-ਨਿਆਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਦਾ- ਮੁਦਈ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਹਿ-ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿ-ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫੈਸਲਾ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਹਿ-ਪ੍ਰਤੀਰੋਧੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ? ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੈ ਜੋ, S. 11, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਹਿ-ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਦਰਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਹਿ - ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਮੁੱਦਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਟਕਰਾਅ ਜਾਂ ਮੁੱਦਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ/ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 11)

(2) ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908— ਐੱਸ. 11, ਵਿਆਖਿਆ IV - ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਕੋਡ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ IV ਤੋਂ S. 11 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਐਕਸ - ਪਲੈਨੇਸ਼ਨ IV ਤੋਂ S. 11 ਵਿਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਹਮਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। (ਖਾਸ ਰਾਹਤ. ਐਕਟ

(1963 ਦਾ 47)- ਐੱਸ. 5 ਅਤੇ 3d—ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲਯੋਗਤਾ—ਵਿਭਾਗ 'ਤੇ, ਦੁਕਾਨ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆ ਗਈ ਜਿਸ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ 5 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਦੁਕਾਨ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ-ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮਾ ਛੱਡਣ ਲਈ-ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਪਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ 9a ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੰਡ ਦੇ 15 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦੁਕਾਨ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ

ਕਾਰੋਬਾਰ. ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਇਹ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ 94 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੮)

ਸ਼੍ਰੀ ਜੇਪੀ ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਐਡੀ. ਜਿਲਾ. ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1990 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਸੀ. ਅਰੋੜਾ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਸਬ ਜੱਜ, ਆਈਲੰਡ ਕਲਾਸ, ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ ਮਿਤੀ 28 ਨਵੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। 1,800 (ਮੁਦਾਇਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ (ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਸੁਦੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਦਾਅਵਾ -.—ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਨੂੰ ਸੂਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਇਕ ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਦੁਕਾਨ ਅਤੇ ਦੋ ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਉਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ, ਪੂਰਬ: ਬਾਜ਼ਾਰ, ਪੱਛਮ: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚੰਦ ਉੱਤਰ: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਦੁਕਾਨ, ਦੱਖਣ: ਵਲੈਤੀ ਰਾਮ, ਮਲੋਟ ਤਹਿਸੀਲ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਪਲੈਨ ਮਾਰਕ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ: ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਐਸ.ਸੀ. ਸਿੱਬਲ, ਦੀਪਕ ਸਿੱਬਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਕੇ.ਐਸ.

ਨਿਰਣਾ

ਏ.ਐਸ. ਨੇਹਰਾ, ਜੇ.

ਇਹ ਅਪੀਲ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਸੰਗਰੂਰ ਵੱਲੋਂ 17 ਅਪਰੈਲ 1990 ਦੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 28 ਨਵੰਬਰ, 1987 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ (ਡੀ. ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ) ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਤੱਥ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਮੇਤ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਅਤੇ ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ 23 ਅਗਸਤ, 1959 ਨੂੰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡੀ ਗਈ ਸੀ; ਕਿ ਸੂਟ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ; ਕਿ ਇਸ ਵੰਡ ਨੂੰ ਦਰੋਪਦੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਕਦੇ ਵੀ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ 15 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਛੱਡਣਾ ਸੀ-

property (ਦੁਕਾਨ) ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ. ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਸਪੁਰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1,800 ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1980 ਤੋਂ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ। 50 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ।

(3) ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 1979 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 176 ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ

ਵਿਚਕਾਰ ਫੈਸਲਾ 23 ਅਗਸਤ, 1959 ਦੀ ਜ਼ਬਾਨੀ ਵੰਡ ਦੇ ਤੱਥ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਹੋਵੇ , ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ IV ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸਾਰੂ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(4) ਮੁਦਈ ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ਬਾਨੀ ਵੰਡ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਅਸਲ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਸਨ
ਫਰੋਮ ਕੀਤਾ :-

1. ਕੀ ਮੁਦਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ?
2. ਕੀ ਮੁਦਈ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। 25 ਅਗਸਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 1,800.
1982?
3. ਕੀ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕੇਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?
- 3-ਏ. ਕੀ ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 25 ਅਗਸਤ, 1982 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨਿਆਂਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ?
4. ਕੀ ਸੂਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕੋਰਟ-ਫੀਸ?
- 4-ਏ. ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਕਾਨ, ਵਿਵਾਦ ਵਿਚ, ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ?
5. ਕੀ ਸੂਟ ਵਰਤਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ? (5. ਰਾਹਤ,

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 1, 2. 3 ਅਤੇ 3-ਏ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ: 4, 4-ਏ ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1 ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 28 ਨਵੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਸੀ।

(6) ਸ੍ਰੀ ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਛੋਟੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ: ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਅਤੇ 17 ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

(7) ਮੁਦਈਆਂ-ਜਵਾਬਕਾਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ। ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਐਸ. ਸੈਣੀ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਵੰਡ ਦੇ 15 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"39. ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ. -ਜਦੋਂ, ਕਿਸੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ।"

(8) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਐਸ. ਸੈਣੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਬਲ ਮਿਲਿਆ। ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਸਿੱਖੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਬਚਾਓ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ 15 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹੱਥ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ - ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ 91 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ।

(9) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ IV ਦੇ ਨਿਆਇਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ 1979 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 178 ਵਿਚ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ

ਕਬਜ਼ੇ/ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਖਿਕ ਵੰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 15 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸੀ। ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਗਈ।

(10) ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਝਿਜਕ ਹੈ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ IV ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਤੱਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ IV ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਜਾਂ ਹਮਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦਾ ਹੈ। ਸੂਟ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਜਗਨ ਨਾਥ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈਆਂ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਸਿਰਫ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਬਾਨੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲ 1959 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਮੁਦਾਇਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਤੋਂ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ/ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾਉਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੇ ਸਹਿ-ਮੁਦਾਇਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ/ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਅਜੇ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਤਕਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ/ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਚਾਅ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਹੈ, 'ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਮੁਦਾਇਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਹਿ-ਮੁਦਾਇਕ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ ਮੁਦਈ ਹੈ।

(11) ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫੈਸਲਾ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਹਿ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਲਈ ਨਿਆਂਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਕੋਡ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਦਰਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ,

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਹਿ -ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਮੁੱਦਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਟਕਰਾਅ ਜਾਂ ਮੁੱਦਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੇਰਿਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 5,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਜੀ.ਆਰ. ਮਜੀਠੀਆ, ਜੇ. ਅਤੇ ਏ.ਐਸ. ਨਹਿਰਾ, ਜੇ.

ਇੰਦਰਾਜ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਸ਼ਾਮਲਾਟ ਦੇਹ ਪੱਤੀ ਜੱਟਾਂ, ਪਿੰਡ ਦਾਦੂ ਰੰਘੜਾਂ। ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹਿਸਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰਪੰਚ ਅਤੇ ਸ.

ਹੋਰ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

89 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ 1861

6 ਅਗਸਤ, 1992

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ (ਈ ਦਾ 1894)— ਧਾਰਾ 30 — ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ— ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ— ਐੱਸ. 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ— ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ — ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ— ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬੇਰੋਕ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 8, 10 ਅਤੇ 12)

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਅਧੀਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਪਾਅ ਲਈ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜੋ ਅਵਾਰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਅਵਾਰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ 'ਤੇ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਤਲਬ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵੰਡ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ। ਜੇਕਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਹੋਰ thqp ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ